

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/19/EU

av den 4 juli 2012

om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE)

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Flera väsentliga ändringar behöver göras av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) ⁽⁴⁾. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Målen för unionens miljöpolitik är i synnerhet att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt. Denna politik ska bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren bör betala.
- (3) I gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling (femte miljöhandlingsprogrammet) ⁽⁵⁾ konstaterades att det krävs betydande förändringar i dagens utvecklings-, produktions-, konsumtions- och beteendemönster om en hållbar utveckling ska kunna uppnås. Det rekommenderas därför bland annat att slöseriet med naturresurser minskas och att föroreningar förebyggs. I programmet angavs att avfall som

utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning (WEEE) är ett av de viktigaste målområdena för reglering med tillämpning av principerna om förebyggande, återvinning och säkert bortskaffande av avfall.

- (4) Detta direktiv är ett komplement till unionens allmänna lagstiftning om avfallshantering, som Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall ⁽⁶⁾. Detta direktiv bygger på definitionerna i det direktivet, även definitionerna av begreppen avfall och allmän avfallshantering. I definitionen av begreppet insamling i direktiv 2008/98/EG ingår försortering och inledande lagring av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG ⁽⁷⁾ upprättas en ram för krav på ekodesign för energianvändande produkter varigenom det blir möjligt att anta särskilda ekodesignkrav för energianvändande produkter; sådana produkter kan också omfattas av det här direktivet. Direktiv 2009/125/EG och de genomförandebestämmelser som har antagits i samband med det direktivet påverkar inte tillämpningen av unionens lagstiftning om avfallshantering. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter ⁽⁸⁾ föreskrivs att farliga ämnen ska ersättas i all elektrisk och elektronisk utrustning (EEE) som omfattas av det direktivets tillämpningsområde.
- (5) I takt med att marknaden expanderar och innovationscyklerna blir ännu kortare byts produkterna ut allt snabbare och EEE blir till en snabbt växande avfallskälla. Direktiv 2002/95/EG har fungerat effektivt när det gäller att minska mängden farliga ämnen som ingår i ny EEE, men farliga ämnen som kvicksilver, kadmiom, bly, sexvärt krom, polykloreerade bifenylter (PCB) och ämnen som bryter ned ozonskiktet kommer att finnas kvar i WEEE under många år. Förekomsten av farliga ämnen i EEE är ett stort problem i samband med avfallshanteringen, samtidigt som det inte sker materialåtervinning av WEEE i tillräcklig omfattning. Bristande återvinning leder till förlust av värdefulla resurser.
- (6) Syftet med detta direktiv är att bidra till hållbar produktion och konsumtion, i första hand genom att förebygga uppkomsten av WEEE och därefter genom återanvändning, materialåtervinning och andra former av återvinning av sådant avfall för att minska bortskaffandet av

⁽¹⁾ EUT C 306, 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ EUT C 141, 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 3 februari 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 19 juli 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 januari 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 7 juni 2012.

⁽⁴⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.

avfall och bidra till effektivt utnyttjande av naturresurser och tillvaratagande av värdefulla sekundära råvaror. Det syftar också till att förbättra miljöprestandan hos alla aktörer som berörs under EEE:ns livscykel, t.ex. producenter, distributörer och konsumenter, särskilt de aktörer som är direkt berörda av insamlingen och behandlingen av WEEE. Särskilt det förhållandet att medlemsstaterna tillämpar principen om producentens ansvar olika kan leda till att de ekonomiska aktörerna belastas olika hårt. Medlemsstaternas politik avseende hantering av WEEE är olika, vilket gör de nationella återvinningsstrategierna mindre effektiva. De väsentliga kriterierna bör därför fastställas på unionsnivå och det bör tas fram minimistandarder för behandling av WEEE.

- (7) Bestämmelserna i detta direktiv bör gälla produkter och producenter oberoende av försäljningsmetod, och även omfatta distansförsäljning och elektronisk handel. Skyldigheterna för producenter och distributörer som använder sig av distansförsäljning och elektronisk handel bör härvid så långt det är praktiskt möjligt vara desamma och de bör verkställas på samma sätt, så att inte andra distributionskanaler får bära de kostnader som uppkommer på grund av bestämmelserna i detta direktiv och som avser WEEE som härrör från produkter som sålts genom distansförsäljning eller elektronisk handel.
- (8) För att uppfylla skyldigheterna enligt detta direktiv i en viss medlemsstat, bör producenten vara etablerad i den medlemsstaten. I undantagsfall, för att minska de kvarvarande hindren för en välfungerande inre marknad och de administrativa bördorna, bör medlemsstaterna tillåta att producenter som inte är etablerade på deras territorium, men som är etablerade i en annan medlemsstat, utser ett behörigt ombud som ansvarar för den producentens skyldigheter enligt detta direktiv. Dessutom bör de administrativa bördorna minskas genom att förfarandena för registrering och rapportering förenklas och genom att det säkerställs att avgifter inte tas ut mer än en gång för registreringar i enskilda medlemsstater.
- (9) Detta direktiv bör omfatta all EEE som används av konsumenter och EEE som är avsedd för yrkesmässig användning. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan unionslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav som skyddar alla aktörer som kommer i kontakt med WEEE eller särskild unionslagstiftning om avfallshandling, i synnerhet Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer⁽¹⁾, och unionslagstiftning om produktutformning, särskilt direktiv 2009/125/EG. Förberedelse för återanvändning, återvinning och materialåtervinning av avfall från kylutrustning och -ämnen, eller blandningar eller komponenter av dessa, bör överensstämma med relevant

unionslagstiftning, i synnerhet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser⁽³⁾. Målen för detta direktiv kan uppnås utan att storskaliga fasta installationer såsom oljeplattformar, bagagetransportsystem på flygplatser eller hissar ingår i dess tillämpningsområde. Utrustning i sådana installationer, men som inte är särskilt utformad och installerad som en del av sådana installationer, och som kan fungera även om den inte utgör en del av dessa installationer, bör dock omfattas av direktivets tillämpningsområde. Detta gäller t.ex. utrustning som belysningsutrustning och solcellspaneler.

- (10) Ett antal definitioner bör ingå i detta direktiv för att dess tillämpningsområde ska definieras. Definitionen av EEE bör emellertid förtydligas ytterligare så att medlemsstaternas relevanta nationella åtgärder och befintliga, tillämpade och etablerade praxis kan bringas i närmare överensstämmelse med varandra.
- (11) Ekodesignkrav för att underlätta återanvändning, demontering och återvinning av WEEE bör fastställas inom ramen för åtgärderna för genomförande av direktiv 2009/125/EG. För att optimera återanvändning och återvinning genom produktutformning bör hänsyn tas till produktens hela livslängd.
- (12) Införandet, genom detta direktiv, av producentansvar är ett av sätten att uppmuntra utformning och framställning som fullt ut beaktar och underlättar reparationer, eventuell uppgradering, återanvändning, demontering och materialåtervinning av EEE.
- (13) För att man ska kunna garantera hälsan hos och säkerheten för den distributionspersonal som sysslar med återtagande och hantering av WEEE bör medlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning och unionslagstiftning om hälso- och säkerhetsstandarder, fastställa på vilka villkor distributörerna kan vägra återtagande.
- (14) Separat insamling är en förutsättning för att särskild behandling och materialåtervinning av WEEE ska kunna säkerställas, och utan sådan separat insamling kan den skyddsnivå som fastställts för människors hälsa och för miljön i unionen inte uppnås. Konsumenterna måste aktivt bidra till denna insamling och bör uppmuntras att lämna tillbaka WEEE. För detta syfte bör det inrättas

⁽¹⁾ EUT L 266, 26.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 286, 31.10.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 161, 14.6.2006, s. 1.

lämpliga anläggningar för återlämnande av WEEE, bland annat offentliga insamlingspunkter där privathushållen kan lämna sitt avfall avgiftsfritt. Det är viktigt att distributörerna deltar i detta om insamlingen av WEEE ska bli framgångsrik. Insamlingspunkter för mycket små WEEE som inrättas i återförsäljningsbutiker bör därför inte omfattas av registrerings- eller tillståndskraven i direktiv 2008/98/EG.

- (15) I syfte att uppnå unionens fastställda skydds nivå och harmoniserade miljömål bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och för att WEEE i hög grad insamlas separat. I syfte att säkerställa att medlemsstaterna strävar efter att inrätta effektiva insamlings system, bör de åläggas att i hög grad insamla WEEE, särskilt kyl- och frysutrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen och fluorerade växthusgaser, med tanke på hur farliga de är för miljön och med tanke på de skyldigheter som följer av förordning (EG) nr 842/2006 och förordning (EG) nr 1005/2009. De uppgifter som ingår i konsekvensbedömningen som utfördes av kommissionen 2008 visar att 65 % av den EEE som släppts ut på marknaden redan samlades in separat, men att mer än hälften av vad som samlades in var potentiellt föremål för olämplig behandling och olaglig export och inte ens när den behandlades korrekt rapporterades detta. Detta leder till förlust av värdefulla sekundära råvaror, miljöförstöring och tillhandahållande av in-konsekventa uppgifter. För att motverka detta är det nödvändigt att fastställa ambitiösa insamlingsnivåer och att säkerställa att insamlat WEEE behandlas på ett miljövänligt sätt och rapporteras korrekt. Det bör fastställas minimikrav för transporter av begagnad EEE som misstänks vara WEEE, där medlemsstaterna, när dessa krav tillämpas, får beakta eventuella relevanta riktlinjer för kontaktorganen som utarbetats i samband med tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall⁽¹⁾. Sådana minimikrav bör under alla förhållanden syfta till att förhindra oönskade transporter av icke fungerande EEE till utvecklingsländer.
- (16) Fastställandet av ambitiösa insamlingsnivåer bör baseras på mängden av genererat WEEE, där vederbörlig hänsyn tas till den varierande livslängden hos produkter i medlemsstaterna, till omättade marknader, liksom till EEE med lång livslängd. En gemensam metod för beräkningen av insamlingsnivåer som utgår från mängden genererat WEEE bör därför utarbetas inom den närmaste framtiden. Enligt aktuella bedömningar motsvarar en insamlingsnivå på 85 % av genererat WEEE i stort en insamlingsnivå på 65 % av den årliga genomsnittliga vikten av EEE som har släppts ut på marknaden under de tre föregående åren.
- (17) Särskild behandling av WEEE är nödvändig för att undvika spridning av förorenande ämnen i det återvunna materialet eller i avfallsflödet. Sådan behandling är dessutom det effektivaste sättet att se till att den fastställda skyddsnivån för unionens miljö uppnås. Varje anläggning eller företag som sysslar med insamling, materialåtervinning och behandling bör uppfylla miniminormer som förhindrar negativa konsekvenser för miljön vid behandlingen av WEEE. Bästa tillgängliga tekniker för behandling, återvinning och materialåtervinning bör användas under förutsättning att de säkerställer människors hälsa och en hög miljöskyddsnivå. Bästa tillgängliga tekniker för behandling, återvinning och materialåtervinning kan definieras ytterligare i enlighet med förfarandena i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar⁽²⁾.
- (18) Vetenskapliga kommittén för nya och nyligen identifierade hälsorisker förklarade i sitt yttrande om riskbedömning av nanoteknikprodukter av den 19 januari 2009 att exponering för nanomaterial som är fast lagrade i stora strukturer, t.ex. i elektroniska kretsar, kan ske under avfallsfasen och materialåtervinningen. För att kontrollera eventuella risker för människors hälsa och miljön till följd av behandling av WEEE som innehåller nanomaterial är det lämpligt att kommissionen gör en bedömning av huruvida selektiv behandling kan komma att bli nödvändig.
- (19) Insamling, lagring, transport, behandling och materialåtervinning av WEEE samt förberedelse för dess återanvändning ska genomföras på ett sätt som värnar om skydd av miljön och människors hälsa, tillvaratagande av råvaror samt ska syfta till att materialåtervinna värdefulla resurser i EEE, för att säkerställa en förbättrad råvaruförsörjning i unionen.
- (20) När så är lämpligt bör förberedelse för återanvändning av WEEE och dess komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror prioriteras. I annat fall bör allt separat uppsamlat WEEE sändas till återvinning, varvid en hög grad av materialåtervinning och återvinning bör uppnås. Dessutom bör tillverkarna uppmuntras att använda återvunnet material i ny utrustning.
- (21) Återvinning, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av WEEE bör med avseende på huruvida de mål som fastställs i detta direktiv har uppnåtts endast beaktas om de åtgärderna inte står i strid med annan unionslagstiftning eller nationell lagstiftning som är tillämplig på utrustningen. Det är viktigt att se till att förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och återvinning av WEEE fungerar ordentligt för att en sund resurshantering och optimal resursförsörjning ska uppnås.

⁽¹⁾ EUT L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) De grundläggande principerna avseende finansiering av hanteringen av WEEE bör fastställas på unionsnivå, och finansieringssystemen bör bidra till höga insamlingsnivåer samt att principen om producentens ansvar tillämpas.
- (23) Användarna av EEE i privathushållen bör ha möjlighet att avgiftsfritt lämna tillbaka WEEE. Producenterna bör åtminstone finansiera insamlingen från insamlingsplatser samt behandling, återvinning och bortskaffande av WEEE. Medlemsstaterna bör uppmantra producenterna att ta fullt ansvar för insamlingen av WEEE, särskilt genom att låta dem finansiera insamlingen av WEEE genom hela avfallskedjan, även från privathushåll; syftet med detta är att motverka att separat insamlat WEEE blir föremål för olämplig behandling eller olaglig export, att skapa likvärdiga förutsättningar genom att formerna för producenternas finansiering harmoniseras i hela unionen och att föra över kostnaderna för avfallsinsamlingen från skattebetalarna i allmänhet till dem som faktiskt konsumerar EEE, i linje med principen om att förorenaren betalar. För att dra största möjliga nytta av principen om producentens ansvar bör varje producent själv stå för finansieringen av hanteringen av avfall från sina produkter. Producenten bör ha möjlighet att välja om den vill uppfylla detta åliggande individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system. Varje producent bör när den släpper ut en produkt på marknaden lämna en finansiell garanti för att förhindra att kostnader för hanteringen av WEEE som härrör från övergivna produkter överväldnas på samhället eller de kvarvarande producenterna. Finansieringsansvaret för hanteringen av historiskt avfall bör delas mellan alla befintliga producenter genom kollektiva finansieringssystem till vilka alla producenter som befinner sig på marknaden när kostnaden uppkommer bidrar proportionellt. Kollektiva system bör inte leda till att producenter, importörer och nya aktörer som är verksamma i nischer eller som hanterar mycket små volymer utesluts. Kollektiva system skulle kunna ha skilda avgifter beroende på hur enkelt produkterna och de värdefulla sekundära råvarorna som de innehåller kan återvinnas. För produkter med lång livscykel och som nu omfattas av detta direktiv, till exempel solcellspaneler, bör befintliga strukturer för insamling och materialåtervinning utnyttjas på bästa sätt, under förutsättning att de uppfyller kraven i detta direktiv.
- (24) Producenter skulle, på frivillig basis i samband med försäljning av nya produkter, kunna ges möjlighet att för köparna visa kostnaderna för att på ett miljövänligt sätt samla in, behandla och bortskaffa WEEE. Detta är förenligt med kommissionens meddelande om handlingsplanen för hållbar konsumtion och produktion samt en hållbar industripolitik, särskilt vad gäller smartare konsumtion och miljövänlig offentlig upphandling.
- (25) För att insamlingen av WEEE ska lyckas måste användarna informeras om skyldigheten att inte bortskaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat samt om insamlingsystemen och deras roll i hanteringen av WEEE. Sådan information till användarna förutsätter korrekt märkning av sådan EEE som lätt kan hamna i soptunnor eller liknande former av kommunal avfallsinsamling.
- (26) För att underlätta hanteringen, i synnerhet behandlingen och återvinningen eller materialåtervinningen av WEEE är det viktigt att producenterna tillhandahåller information om hur komponenter och material ska identifieras.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att inspektions- och övervakningssystemen gör det möjligt att kontrollera att kraven i detta direktiv genomförs korrekt, med beaktande bland annat av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/331/EG av den 4 april 2001 om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ⁽¹⁾.
- (28) Medlemsstaterna bör föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner för fysiska och juridiska personer som ansvarar för avfallshantering, om dessa bryter mot bestämmelserna i detta direktiv. Medlemsstaterna bör också kunna vidta åtgärder för att återvinna kostnader som uppstår på grund av överträdelser och återställningsåtgärder, utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ⁽²⁾.
- (29) För att kunna avgöra om målen med detta direktiv uppnås krävs uppgifter om vikten av EEE som släpps ut på marknaden i unionen, samt om nivåerna när det gäller insamling, förberedelse för återanvändning, inbegripet förberedelse för återanvändning av hela apparater så långt detta är möjligt, återvinning eller materialåtervinning och export av WEEE som samlats in i enlighet med detta direktiv. För beräkningen av insamlingsnivåer bör en gemensam metod utarbetas för beräkning av EEE:ns vikt för att bland annat ta reda på huruvida denna term inbegriper den faktiska vikten av hela utrustningen i den form som den saluförs på marknaden, inklusive alla komponenter, utrustningsdelar, tillbehör och förbrukningsvaror men exklusive förpackning, batterier, bruksanvisningar och handböcker.

⁽¹⁾ EGT L 118, 27.4.2001, s. 41.⁽²⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) Det är lämpligt att låta medlemsstaterna välja att genomföra vissa bestämmelser i detta direktiv genom avtal mellan behöriga myndigheter och berörda ekonomiska sektorer, förutsatt att särskilda krav är uppfyllda.
- (31) I syfte att hantera svårigheter som medlemsstaterna ställs inför när det gäller att uppfylla insamlingsnivåerna, ta hänsyn till vetenskaplig och teknisk utveckling samt göra tillägg till bestämmelserna om uppfyllande av återvinningsmålen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen med avseende på övergångsjusteringar för vissa medlemsstater, anpassningar till vetenskaplig och teknisk utveckling och antagande av detaljerade bestämmelser för WEEE som exporteras ut ur unionen, med beaktande av uppfyllandet av återvinningsmålen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (33) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell lagstiftning bör bara gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av de tidigare direktiven.
- (34) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen av den 28 september 2011 om förklarande dokument⁽²⁾ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (35) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och tillämpning av de direktiv som anges i bilaga XI del B.

- (36) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av problemets omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs åtgärder som syftar till att skydda miljön och människors hälsa genom att i enlighet med artiklarna 1 och 4 i direktiv 2008/98/EG förebygga eller minska de negativa följderna av generering och hantering av avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) samt minska resursanvändningens allmänna påverkan och få till stånd en effektivisering av denna användning, och därigenom bidra till en hållbar utveckling.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska gälla elektrisk och elektronisk utrustning (EEE) enligt följande:
 - a) Från och med den 13 augusti 2012 till och med den 14 augusti 2018 (övergångsperiod), med förbehåll för punkt 3, för EEE som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga I. Bilaga II innehåller en vägledande förteckning över EEE som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga I.
 - b) Från och med den 15 augusti 2018, med förbehåll för punkterna 3 och 4, för all EEE. All EEE ska klassificeras inom ramen för de kategorier som förtecknas i bilaga III. Bilaga IV innehåller en icke uttömmande förteckning över EEE som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga III (öppet tillämpningsområde).
2. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av de krav som föreskrivs i unionslagstiftningen om säkerhet och hälsa, kemikalier, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet⁽³⁾ eller i särskild unionslagstiftning om avfallshantering och produktutformning.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande typer av EEE:
 - a) Utrustning som är nödvändig för att skydda medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, inbegripet vapen, ammunition och krigsmateriel avsedda för specifika militära ändamål.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

b) Utrustning som är särskilt utformad och installerad som en del av en annan utrustningstyp som undantas från eller inte omfattas av direktivets tillämpningsområde och som endast fungerar som en del av den utrustningen.

c) Glödlampor.

4. Utöver den utrustning som anges i punkt 3 ska detta direktiv, från och med den 15 augusti 2018, inte tillämpas på följande EEE:

a) Utrustning utformad för att sändas ut i rymden.

b) Storskaliga stationära industriverktyg.

c) Storskaliga fasta installationer, med undantag för utrustning som finns i sådana installationer, men som inte är särskilt utformad och installerad som en del av sådana installationer.

d) Transportmedel för personer eller varor, med undantag för elektriska tvåhjuliga fordon som inte är typgodkända.

e) Mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och som uteslutande görs tillgängliga för yrkesmässig användning.

f) Utrustning som särskilt utformats uteslutande för forsknings- och utvecklingssyften och som endast görs tillgänglig mellan företag.

g) Medicintekniska produkter och medicintekniska produkter för *in vitro*-diagnostik, när sådana produkter förväntas bli smittosamma innan deras livslängd är slut, och aktiva medicintekniska produkter för implantation.

5. Senast den 14 augusti 2015 ska kommissionen se över det tillämpningsområde för detta direktiv som anges i punkt 1 b, inbegripet parametrar för att skilja mellan stor och liten utrustning i bilaga III, och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv gäller följande definitioner:

a) *elektrisk och elektronisk utrustning eller EEE*: utrustning som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt samt utrustning för generering, överföring och mätning av sådan ström och sådana fält och som är avsedda att användas med en spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström.

b) *storskaliga stationära industriverktyg*: en grupp storskaliga maskiner, utrustning och/eller komponenter, som fungerar till-

sammans för en viss tillämpning, som installeras permanent och monteras ned av yrkesmän på en viss plats samt används och underhålls av yrkesmän i en industriell produktionsanläggning eller anläggning för forskning och utveckling.

c) *storskalig fast installation*: storskalig kombination av flera slags maskiner och, där så är tillämpligt, av andra anordningar, som

i) sätts samman, installeras och nedmonteras av yrkesmän,

ii) är avsedda att användas permanent som en del av en byggnad eller en struktur på en på förhand bestämd och särskilt avsedd plats, och

iii) endast kan ersättas av samma särskilt utformade utrustning.

d) *mobil maskin som inte är avsedd att användas för transporter på väg*: maskin, med en inbyggd källa för kraftgenerering, vars funktion kräver endera mobilitet eller kontinuerlig eller halvkontinuerlig förflyttning mellan en följd av fasta arbetsstationer under arbetet.

e) *avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning eller WEEE*: elektrisk eller elektronisk utrustning som enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG är avfall, inklusive alla komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror som utgör del av produkten då denna kasseras.

f) *producent*: varje fysisk eller juridisk person som, oberoende av försäljningsmetod, inklusive genom distanskommunikation i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal⁽¹⁾,

i) är etablerad i en medlemsstat och tillverkar EEE under eget namn eller varumärke eller låter utforma eller tillverka EEE och saluför den på marknaden under eget namn eller varumärke, inom den medlemsstatens territorium,

ii) är etablerad i en medlemsstat och på den medlemsstatens territorium, och under sitt eget namn eller varumärke återförsäljer utrustning som tillverkats av andra leverantörer, varvid återförsäljaren inte ska betraktas som "producent" om producentens varumärke förekommer på utrustningen i enlighet med led i,

⁽¹⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

iii) är etablerad i en medlemsstat och yrkesmässigt på marknaden i den medlemsstaten släpper ut EEE från ett tredjeland eller från en annan medlemsstat, eller

iv) säljer EEE genom distanskommunikation direkt till privathushåll eller andra användare än privathushåll i en medlemsstat och är etablerad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland.

Den som endast tillhandahåller finansiering enligt ett finansieringsavtal ska inte anses vara "producent", såvida inte denna också agerar som producent i den mening som avses i leden i till iv.

g) *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i distributörskedjan som tillhandahåller EEE på marknaden. Denna definition hindrar inte att distributören samtidigt är producent i den mening som avses i led f.

h) *WEEE från privathushåll*: WEEE som kommer från privathushåll och WEEE som kommer från handel, industri, institutioner och andra källor, som på grund av sin beskaffenhet och kvantitet är likvärdigt det som kommer från privathushåll. EEE som sannolikt kommer att användas av både privathushåll och andra användare än privathushåll ska anses vara WEEE från privathushåll.

i) *finansieringsavtal*: avtal eller arrangemang beträffande lån, leasing, hyra eller avbetalningsköp som hänför sig till en utrustning, oavsett om det följer av villkoren i det avtalet eller arrangemanget eller i ett parallellavtal eller -arrangemang att äganderätten till utrustningen kommer eller kan komma att överföras.

j) *tillhandahållande på marknaden*: varje leverans av en produkt för distribution, konsumtion eller användning på marknaden i en medlemsstat i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.

k) *utsläppande på marknaden*: yrkesmässigt tillhandahållande för första gången av en produkt på marknaden inom en medlemsstats territorium.

l) *avlägsnande*: varje manuell, mekanisk, kemisk eller metallurgisk behandling som resulterar i att farliga ämnen, blandningar och komponenter begränsas till ett identifierbart flöde eller till en identifierbar del i behandlingsprocessen. Ett ämne, en blandning eller en komponent ska anses identifierbar om det eller den kan kontrolleras för att fastställa om behandlingen har skett på ett miljövänligt sätt.

m) *medicintekniska produkter*: medicinteknisk produkt eller tillbehör i den mening som avses i artikel 1.2 a respektive b i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter ⁽¹⁾ och som är en EEE.

n) *medicinteknisk produkt avsedd för in vitro-diagnostik*: medicinteknisk produkt avsedd för in vitro-diagnostik eller tillbehör i den mening som avses i artikel 1.2 b respektive c i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik ⁽²⁾ och som är en EEE.

o) *aktiv medicinteknisk produkt för implantation*: aktiv medicinteknisk produkt för implantation i den mening som avses i artikel 1.2 c i rådets direktiv 90/385/EEG av den 20 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation ⁽³⁾ som är en EEE.

2. De definitioner av *farligt avfall, insamling, separat insamling, förebyggande, återanvändning, behandling, återvinning, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning* och *bortskaffande* som anges i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG ska gälla.

Artikel 4

Utformning av produkter

Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i unionslagstiftningen om en välfungerande inre marknad och om produktutformning, inbegripet direktiv 2009/125/EG, uppmuntra samarbete mellan producenter och materialåtervinningsföretag samt åtgärder för att främja sådan utformning och tillverkning av EEE som syftar till lättare återanvändning, demontering och återvinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder så att de ekodesignkrav som ska underlätta återanvändning och behandling av WEEE och som fastställdes inom ramen för direktiv 2009/125/EG tillämpas och att producenterna inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindrar att WEEE återanvänds, såvida inte särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.

Artikel 5

Separat insamling

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE i form av osorterat kommunalt avfall, se till att allt insamlat WEEE behandlas korrekt och att WEEE i hög grad insamlas separat, särskilt vad gäller temperaturregleringsutrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen och fluorerade växthusgaser, lysrörslampor som innehåller kvicksilver, solcellspaneler och liten utrustning som avses i kategorierna 5 och 6 i bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. För WEEE från privathushåll ska medlemsstaterna se till att

- a) det inrättas system som gör det möjligt för slutanvändarna och distributörerna att avgiftsfritt återlämna sådant avfall. Medlemsstaterna ska se till att det i synnerhet i förhållande till befolkningstätheten finns ett nödvändigt antal insamlingsplatser som är lätt tillgängliga,
- b) distributörer som tillhandahåller en ny produkt är ansvariga för att sådant avfall kan återlämnas till distributören avgiftsfritt på en till en-basis, under förutsättning att den återlämnade utrustningen är av samma typ och har fyllt samma funktion som den tillhandahållna utrustningen. Medlemsstaterna får göra undantag från denna bestämmelse, under förutsättning att det inte blir svårare för slutanvändarna att återlämna WEEE och att det förblir avgiftsfritt för slutanvändarna. Medlemsstater som utnyttjar detta undantag ska informera kommissionen om detta,
- c) distributörerna tillhandahåller insamling, hos återförsäljare för EEE i butiker med en försäljningsyta avsedd för EEE på minst 400 m², eller i deras omedelbara närhet, av mycket små WEEE (där ingen yttre dimension överstiger 25 cm) kostnadsfritt för slutanvändare och utan krav på att köpa EEE av motsvarande typ, såvida inte en bedömning har visat att alternativa befintliga strukturer för insamling sannolikt är minst lika effektiva. Dessa bedömningar ska göras tillgängliga för allmänheten. Insamlat WEEE ska behandlas korrekt i enlighet med artikel 8,
- d) utan att det påverkar a, b och c, producenter tillåts att inrätta och driva individuella och/eller kollektiva system för återlämnande av WEEE från privathushåll, förutsatt att dessa står i överensstämmelse med målen med detta direktiv,
- e) med beaktande av nationella och inom unionen gällande hälso- och säkerhetsstandarder, på de återlämningsställen som avses i a, b och c det är möjligt att vägra att återta WEEE som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för personalen. Medlemsstaterna ska inrätta särskilda arrangemang för sådant WEEE.

Medlemsstaterna får tillhandahålla särskilda arrangemang för återlämnande av WEEE i enlighet med a, b och c för de fall då utrustningen inte innehåller sina väsentliga komponenter eller innehåller annat avfall än WEEE.

3. Medlemsstaterna får utse de aktörer som har tillstånd att samlas in WEEE från privathushåll som avses i punkt 2.

4. Medlemsstaterna får kräva att allt WEEE som lämnas vid insamlingsplatser i enlighet med punkterna 2 och 3 överlämnas till producenterna eller till tredje parter som agerar för deras räkning eller, i syfte att förbereda återanvändningen, till utsedda inrättningar eller företag.

5. För annat WEEE än WEEE från privathushåll ska medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13, säkerställa att producenterna eller en tredje part som handlar för deras räkning ser till att sådant avfall samlas in.

Artikel 6

Bortskaffande och transport av insamlat WEEE

1. Medlemsstaterna ska förbjuda bortskaffande av separat insamlat WEEE som ännu inte har behandlats i enlighet med artikel 8.

2. Medlemsstaterna ska se till att insamlingen och transporten av separat insamlat WEEE görs på ett sådant sätt att optimala villkor möjliggörs för förberedelse för återanvändning och materialåtervinning och för att begränsa spridningen av farliga ämnen.

För att maximera förberedelsen för återanvändning ska medlemsstaterna verka för att, före ytterligare överföringar, det genom insamlingsystem eller insamlingsplatser är möjligt att vid insamlingspunkterna avskilja WEEE som ska förberedas för återvinning från annat separerat insamlat WEEE; medlemsstaterna kan i detta syfte särskilt verka för att personal från återanvändningsbranschen beviljas tillträde till dessa platser.

Artikel 7

Insamlingsnivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.1 ska varje medlemsstat se till att principen om producentens ansvar tillämpas och att, på denna grundval, en lägsta insamlingsnivå uppnås årligen. Från och med den 2016 ska den lägsta insamlingsnivån vara 45 %, beräknad på grundval av den totala vikten av WEEE som har samlats in i enlighet med artiklarna 5 och 6 under ett visst år i den berörda medlemsstaten, uttryckt som en årlig procentandel av den genomsnittliga vikten av EEE som har släppts ut på marknaden i medlemsstaten under de tre föregående åren. Medlemsstaterna ska se till att volymen av insamlat WEEE gradvis ökar under perioden från och med 2016 till och med 2019 såvida inte den insamlingsnivå som anges i andra stycket redan har uppnåtts.

Från och med 2019 ska minst 65 % av den genomsnittliga vikten av EEE som släppts ut på marknaden under de tre föregående åren i den berörda medlemsstaten årligen samlas in, alternativt 85 % av det WEEE som genererats uttryckt i vikt på den medlemsstatens territorium.

Till och med den 31 december 2015 ska en nivå av separat insamlat WEEE från privathushåll på i genomsnitt minst 4 kg per invånare och år, eller samma mängd WEEE som den årliga vikten som genomsnittligen samlades in i den medlemsstaten under de tre föregående åren, beroende på vilkendera som är störst, fortsätta att tillämpas.

Medlemsstaterna får sätta upp mer ambitiösa nivåer för separat insamling av WEEE och ska i så fall rapportera detta till kommissionen.

2. För att fastställa huruvida den lägsta insamlingsnivån har uppnåtts ska medlemsstaterna se till att information om separat insamlat WEEE i enlighet med artikel 5 överförs till medlemsstaterna utan kostnad, vilken minst omfattar information om WEEE som har

a) tagits emot av insamlings- och behandlingsanläggningar,

b) tagits emot av distributörerna,

c) samlats in separat av producenter eller tredje part som handlar för deras räkning.

3. Med undantag från punkt 1 får Bulgarien, Tjeckien, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Rumänien, Slovenien och Slovakien, på grund av sin brist på nödvändig infrastruktur och sina låga förbrukningsnivåer av EEE, besluta att

a) från och med den 14 augusti 2016 uppnå en insamlingsnivå som är lägre än 45 % men högre än 40 % av den genomsnittliga vikten av EEE som släpps ut på marknaden under de tre föregående åren, och

b) senarelägga uppnåendet av den insamlingsnivå som avses i punkt 1 andra stycket till ett datum som de själva väljer som ska infalla senast den 14 augusti 2021.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 som innehåller nödvändiga övergångsjusteringar för att hantera svårigheter som medlemsstaterna ställs inför när det gäller att uppfylla de krav som fastställs i punkt 1.

5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel ska kommissionen senast den 14 augusti 2015 anta genomförandeakter som fastställer en gemensam metod för beräkning av vikten för den EEE som släpps ut på en nationell marknad och en gemensam metod för att beräkna mängden WEEE som genereras uttryckt i vikt i varje medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

6. Kommissionen ska senast den 14 augusti 2015 lägga fram en rapport inför Europaparlamentet och rådet om en ny översyn av tidsfristerna för de insamlingsnivåer som avses i punkt 1 och om att eventuellt fastställa individuella insamlingsnivåer för en eller flera av de kategorier som anges i bilaga III, särskilt för temperaturregleringsutrustning, solcellspaneler, liten utrustning,

liten it- och telekommunikationsutrustning, och lampor som innehåller kvicksilver. Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

7. Om kommissionen på grundval av en konsekvensbedömning anser att den insamlingsnivå som bygger på genererat WEEE kräver en översyn, ska den lägga fram ett lagstiftningsförslag inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 8

Korrekt behandling

1. Medlemsstaterna ska se till att allt separat insamlat WEEE behandlas på ett korrekt sätt.

2. Annan korrekt behandling än förberedelse för återanvändning samt återvinnings- eller materialåtervinningsåtgärder ska minst omfatta avlägsnande av alla vätskor samt selektiv behandling i enlighet med bilaga VII.

3. Medlemsstaterna ska se till att producenter eller tredje part som handlar för deras räkning inrättat system för återvinning av WEEE och att de använder bästa tillgängliga teknik. Producenterna får inrätta systemen individuellt eller kollektivt. Medlemsstaterna ska se till att alla inrättningar eller företag som bedriver insamlings- och behandlingsverksamhet lagrar och behandlar WEEE i enlighet med de tekniska krav som anges i bilaga VIII.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 med avseende på ändring av bilaga VII för att införa annan behandlingsteknik som säkerställer minst samma skyddsnivå för människors hälsa och för miljön.

Kommissionen ska snarast möjligt bedöma om uppgifterna beträffande kretskort i mobiltelefoner och bildskärmar med flytande kristaller behöver ändras. Kommissionen uppmanas att utvärdera om bilaga VII behöver ändras så att även nanomaterial som ingår i EEE tas upp i den.

5. För att skydda miljön får medlemsstaterna fastställa minimikvalitetsnormer för behandlingen av insamlat WEEE.

Medlemsstater som väljer sådana kvalitetsnormer ska underrätta kommissionen, som ska offentliggöra dessa normer.

Kommissionen ska senast den 14 februari 2013 begära att de europeiska standardiseringsorganen tar fram europeiska standarder för behandling, inklusive återvinning, materialåtervinning och förberedelse för återanvändning av WEEE. Dessa standarder ska återspegla den tekniska utvecklingsnivån.

För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, får kommissionen anta genomförandeakter som fastställer minimikvalitetsnormer som särskilt ska bygga på de standarder som tagits fram av de europeiska standardiseringsorganen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

En hänvisning till de standarder som antagits av kommissionen ska offentliggöras.

6. Medlemsstaterna ska uppmuntra inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet att införa certifierade miljöförvaltningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1221/2009 av den 25 november 2009 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (Emas) ⁽¹⁾.

Artikel 9

Tillstånd

1. Medlemsstaterna ska se till att alla inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet har tillstånd från behöriga myndigheter, i enlighet med artikel 23 i direktiv 2008/98/EG.

2. Undantag från tillståndskrav, villkor för undantag och registrering ska överensstämma med artiklarna 24, 25 och 26 i direktiv 2008/98/EG.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det tillstånd eller den registrering som avses i punkterna 1 och 2 innehåller alla de villkor som behövs för att uppfylla kraven i artikel 8.2, 8.3 och 8.5 samt för att uppnå de återvinningsmål som fastställs i artikel 11.

Artikel 10

Transport av WEEE

1. Behandlingen får även genomföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför unionen under förutsättning att transporten av WEEE sker i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006 och kommissionens förordning (EG) nr 1418/2007 av den 29 november 2007 om export för återvinning av visst avfall som förtecknas i bilaga III eller IIIA till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslutet om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall ⁽²⁾.

2. WEEE som exporteras utanför unionen ska bara räknas som ett uppfyllande av skyldigheterna och målen i artikel 11 i detta direktiv om exportören i enlighet med förordningarna

(EG) nr 1013/2006 och (EG) nr 1418/2007 kan bevisa att behandlingen skedde under villkor som är likvärdiga med kraven i detta direktiv.

3. Kommissionen ska senast den 14 februari 2014 anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 som innehåller närmare bestämmelser som kompletterar bestämmelserna i punkt 2 i den här artikeln, särskilt kriterier för att bedöma huruvida det föreligger likvärdiga villkor.

Artikel 11

Återvinningsmål

1. För allt WEEE som har samlats in separat i enlighet med artikel 5 och skickats för behandling i enlighet med artiklarna 8, 9 och 10 ska medlemsstaterna se till att de minimimål som anges i bilaga V uppnås av producenterna.

2. Huruvida målen har uppnåtts ska för varje enskild kategori beräknas genom att dividera vikten av det WEEE som, efter korrekt behandling i enlighet med artikel 8.2 beträffande återvinning eller materialåtervinning, går in i en anläggning för återvinning, materialåtervinning/förberedelse för återanvändning, med vikten av allt separat insamlat WEEE för varje kategori, uttryckt som en procentandel.

Förberedande verksamhet, inbegripet sortering och lagring före återvinning, ska inte beaktas för uppnåendet av dessa mål.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel, får kommissionen anta genomförandeakter som fastställer ytterligare bestämmelser om beräkningsmetoder för tillämpning av minimimålen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

4. Medlemsstaterna ska med avseende på beräkningen av dessa mål se till att producenter, eller tredje part som handlar för deras räkning, för ett register över vikten av WEEE, dess komponenter, material eller ämnen när det lämnar insamlingsplatsen, går in i och lämnar behandlingsanläggningarna och när det går in i anläggningen för återvinning eller materialåtervinning/förberedelse för återanvändning.

Medlemsstaterna ska också med avseende på tillämpningen av punkt 6 se till att det förs register över vikten hos produkter och material när de lämnar anläggningen för återvinning, materialåtervinning eller förberedelse för återanvändning.

5. Medlemsstaterna ska främja utvecklingen av ny teknik för återvinning, materialåtervinning och behandling.

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. På grundval av en rapport från kommissionen, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, ska Europaparlamentet och rådet senast den 14 augusti 2016 se över de återvinningsmål som avses i bilaga V del 3, undersöka möjligheten att fastställa separata mål för WEEE som förbereds för återanvändning och se över den beräkningsmetod som avses i punkt 2 för att analysera om det är möjligt att fastställa målen på grundval av de produkter och det material som är resultatet av processerna för återvinning, materialåtervinning och förberedelse för återanvändning.

Artikel 12

Finansiering av hanteringen av WEEE från privata hushåll

1. Medlemsstaterna ska se till att producenterna sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid insamlingsplatser, vilka upprättats enligt artikel 5.2.

2. Medlemsstaterna får när så är lämpligt uppmana producenterna att också stå för kostnaderna för insamling av WEEE från privathushåll till insamlingsplatser.

3. För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 ska varje producent ansvara för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Producenten får välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system.

Medlemsstater ska se till att en producent, när denne släpper ut en produkt på marknaden, lämnar en garanti som visar att behandlingen av allt WEEE kommer att finansieras samt se till att producenter klart märker sina produkter i enlighet med artikel 15.2. Denna garanti ska säkerställa att de verksamheter i punkt 1 som avser denna produkt blir finansierade. Garantin får bestå i att producenten deltar i lämpliga system för finansiering av behandlingen av WEEE, eller av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat konto.

4. Ansvaret för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som släppts ut på marknaden den 13 augusti 2005 eller tidigare (historiskt avfall), ska bäras av ett eller flera system som alla producenter som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt ska bidra till, till exempel i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.

5. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att det tas fram lämpliga rutiner eller återbetalningsförfaranden för återbetalning av bidrag till producenterna när EEE överförs för att släppas ut på marknaden utanför den berörda medlemsstatens territorium. Dessa rutiner eller förfaranden får tas fram av producenter eller tredje parter som agerar för deras räkning.

6. Kommissionen uppmanas att senast den 14 augusti 2015 rapportera om möjligheten att ta fram kriterier för att inbegripa de faktiska kostnaderna för uttjänta produkter i producenternas finansiering av WEEE och att vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 13

Finansiering när det gäller WEEE från andra användare än privathushåll

1. Medlemsstaterna ska se till att producenterna sörjer för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från andra användare än privathushåll och som härrör från produkter som har släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.

När det gäller historiskt avfall som ersätts av nya produkter som är av samma typ eller av nya produkter som fyller samma funktion ska kostnaderna finansieras av producenterna av dessa produkter när de tillhandahåller dem. Medlemsstaterna får alternativt föreskriva att andra användare än privathushåll helt eller delvis ska vara ansvariga för denna finansiering.

När det gäller annat historiskt avfall ska kostnaderna finansieras av de användare som inte är privathushåll.

2. Producenter och andra användare än privathushåll får ingå avtal i vilka andra finansieringsmetoder fastställs, utan att det påverkar tillämpningen av detta direktiv.

Artikel 14

Information till användarna

1. Medlemsstaterna får kräva att producenterna, vid tidpunkten för försäljning av nya produkter, för köparna visar kostnaderna för insamling och miljövänlig behandling och miljövänligt bortskaffande. Kostnaderna får inte överstiga den bästa uppskattningen av de faktiska kostnaderna.

2. Medlemsstaterna ska se till att användarna av EEE i privathushåll får tillgång till all nödvändig information om följande:

a) Skyldigheten att inte bortskaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat.

b) De system för återlämnande och insamling som de har tillgång till, varvid medlemsstaterna ska främja en samordning av information om samtliga insamlingspunkter som står till deras förfogande, oavsett vilken producent eller annan aktör som inrättat dem.

c) Användarnas egen roll för att bidra till återanvändningen, materialåtervinningen och de övriga formerna av återvinning av WEEE.

d) De potentiella effekterna på miljön och människors hälsa till följd av förekomsten av farliga ämnen i EEE.

e) Innebörden av den symbol som visas i bilaga IX.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder så att konsumenterna bidrar till insamling och återanvändning av WEEE och för att uppmuntra dem att underlätta återanvändning, behandling och återvinning.

4. För att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och för att underlätta att detta insamlas separat ska medlemsstaterna se till att producenterna på ett lämpligt sätt, helst i enlighet med Europastandard EN 50419⁽¹⁾, märker sådan EEE som släppts ut på marknaden med den symbol som visas i bilaga IX. I undantagsfall ska symbolen, om det behövs på grund av produktens storlek eller funktion, tryckas på EEE:ns förpackning, bruksanvisning och garanti.

5. Medlemsstaterna får kräva att producenter och/jeller distributörer tillhandahåller en del av eller all den information som det hänvisas till i punkterna 2, 3 och 4, t.ex. i bruksanvisningen, vid försäljningsstället och genom informationskampanjer för allmänheten.

Artikel 15

Information till behandlingsanläggningarna

1. I syfte att underlätta förberedelsen för återanvändning samt korrekt och miljövänlig behandling av WEEE, inbegripet underhåll, uppgradering, reparation och materialåtervinning, ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att producenterna tillhandahåller kostnadsfri information om förberedelse för återanvändning och behandling för varje typ av ny EEE som för första gången släppts ut på unionsmarknaden inom ett år efter det att produkten släppts ut på marknaden. Av denna information ska det framgå, i den utsträckning det är nödvändigt för de verksamheter som förbereder för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåtervinning för att bestämmelserna i detta direktiv ska kunna uppfyllas, vilka olika komponenter och material som ingår i EEE, och var i dessa produkter det kan finnas farliga ämnen och blandningar. Producenterna av EEE ska göra informationen tillgänglig för centra som förbereder för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåteranvändning i form av handböcker eller genom elektroniska media (t.ex. cd-rom eller internet-tjänster).

2. För att göra det möjligt att entydigt avgöra när en EEE släppts ut på marknaden ska medlemsstaterna se till att det av märkningen på denna utrustning framgår att den släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. Företrädesvis ska Europastandard EN 50419 tillämpas för detta ändamål.

⁽¹⁾ Antogs av Cenelec i mars 2006.

Artikel 16

Registrering, information och rapportering

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med punkt 2 skapa ett register över producenter, inbegripet producenter som tillhandahåller EEE genom distansförsäljning. Registret ska användas för att kontrollera efterlevnaden av kraven i detta direktiv.

Producenter som enligt definitionen i artikel 3.1 f iv tillhandahåller EEE genom distansförsäljning ska registreras i den medlemsstat till vilken deras försäljning sker. Om sådana producenter inte är registrerade i den medlemsstat till vilken deras försäljning sker ska de registreras genom sina behöriga ombud i enlighet med artikel 17.2.

2. Medlemsstaterna ska se till att

a) varje producent, eller varje behörigt ombud som utsetts enligt artikel 17, är registrerade i enlighet med kraven och har möjlighet att via internet föra in all relevant information i det nationella registret avseende den producentens verksamhet i den medlemsstaten,

b) varje producent, eller varje behörigt ombud som utsetts enligt artikel 17, vid registreringen lämnar den information som anges i bilaga X del A och vid behov uppdaterar den,

c) varje producent, eller varje behörigt ombud som utsetts enligt artikel 17, lämnar den information som anges i bilaga X del B,

d) nationella register tillhandahåller länkar till andra nationella register på sina webbplatser för att i alla medlemsstater underlätta registreringen av producenter, eller behöriga ombud som utsetts enligt artikel 17.

3. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel ska kommissionen anta genomförandeakter som fastställer hur registreringen och rapporteringen ska gå till och hur ofta rapporteringen till registret ska göras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

4. Medlemsstaterna ska årsvis samla in information, inklusive dokumenterade bedömningar, om vilka kvantiteter och kategorier av EEE som släppts ut på deras marknader, samlats in genom alla kanaler, återvunnits, förberetts för återanvändning, och materialåtervunnits inom medlemsstaten samt om separat insamlat exporterat WEEE, uttryckt i vikt.

5. Vart tredje år ska medlemsstaterna till kommissionen sända en rapport om genomförandet av detta direktiv och om den information som avses i punkt 4. Rapporten om genomförandet ska utarbetas på grundval av ett frågeformulär i enlighet med kommissionens beslut 2004/249/EG⁽¹⁾ och 2005/369/EG⁽²⁾. Rapporten ska vara kommissionen tillhanda inom nio månader efter det att den treårsperiod som den omfattar har löpt ut.

Den första rapporten ska omfatta perioden från och med den 14 februari 2014 till och med den 31 december 2015.

Kommissionen ska inom nio månader efter det att den mottagit rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Artikel 17

Behörigt ombud

1. Varje medlemsstat ska se till att en producent enligt definitionen i artikel 3.1 f i-iii och som är etablerad i en annan medlemsstat, genom undantag från artikel 3.1 f i-iii, har rätt att utse en juridisk eller fysisk person som är etablerad på dess territorium till behörigt ombud som ska ansvara för att producentens skyldigheter enligt detta direktiv uppfylls på dess territorium.

2. Varje medlemsstat ska se till att en producent enligt definitionen i artikel 3.1 f iv som är etablerad på dess territorium och som säljer EEE till en annan medlemsstat i vilken den inte är etablerad utser ett behörigt ombud i den medlemsstaten som den person som ska ansvara för att producentens skyldigheter enligt detta direktiv uppfylls på den medlemsstatens territorium.

3. Utseendet av ett behörigt ombud ska ske genom en skriftlig fullmakt.

Artikel 18

Administrativt samarbete och informationsutbyte

Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som är ansvariga för genomförandet av detta direktiv samarbetar med varandra, i synnerhet för att upprätta ett ändamålsenligt informationsflöde för att säkerställa att producenterna följer bestämmelserna i detta direktiv, och vid behov ger varandra och kommissionen information för att underlätta ett korrekt genomförande av detta direktiv. Det administrativa samarbetet och informationsutbytet, särskilt mellan nationella register, ska inbegripa elektroniska kommunikationsmedel.

Samarbetet ska bland annat innebära att tillgång ges till relevanta dokument och information inklusive resultat från eventuella inspektioner, med förbehåll för bestämmelserna i den gällande uppgiftsskyddslagstiftningen i den medlemsstat där den myndighet som ombeds att samarbeta finns.

⁽¹⁾ EUT L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 119, 11.5.2005, s. 13.

Artikel 19

Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 med avseende på de ändringar som behövs för att anpassa artikel 16.5 och bilagorna IV, VII, VIII och IX till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. När bilaga VII ändras ska de undantag som beviljats i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning⁽³⁾ tas i beaktande.

Innan bilagorna ändras ska kommissionen bland annat samråda med producenter av EEE, materialåtervinningsföretag, behandlingsaktörer och miljöorganisationer samt fackliga organisationer och konsumentorganisationer.

Artikel 20

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.4, 8.4, 10.3 och 19 ska ges till kommissionen för en period av fem år från den 13 augusti 2012. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.4, 8.4, 10.3 och 19 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.4, 8.4, 10.3 och 19 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet

⁽³⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 88.

och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 22

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelser av nationella bestämmelser som antas till följd av detta direktiv och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 14 februari 2014 och därefter utan dröjsmål alla ändringar som gäller dem.

Artikel 23

Inspektion och övervakning

1. Medlemsstaterna ska sörja för lämpliga inspektions- och övervakningsåtgärder för att kontrollera att detta direktiv genomförs på lämpligt sätt.

Inspektionsåtgärderna ska minst omfatta

- a) information som rapporterats inom ramen för producentregistret,
- b) transporter, särskilt export utanför unionen av WEEE i överensstämmelse med förordning (EG) nr 1013/2006 och förordning (EG) nr 1418/2007 och
- c) verksamheten vid behandlingsanläggningar i enlighet med direktiv 2008/98/EG och bilaga VII till detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska se till att transporter av begagnad EEE som misstänks vara WEEE genomförs i enlighet med de minimikrav som anges i bilaga VI och ska övervaka sådana transporter i enlighet med detta.

3. Kostnaderna för tillämpliga analyser och inspektioner, inklusive lagringskostnader avseende begagnad EEE som misstänks vara WEEE får läggas på producenterna, tredjeparter som agerar för deras räkning eller andra personer som organiserar transporter av begagnad EEE som misstänks vara WEEE.

4. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna artikel och av bilaga VI får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa kompletterande regler för inspektion och övervakning och i synnerhet enhetliga villkor för genomförandet av bilaga VI punkt 2. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2.

Artikel 24

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 februari 2014. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävts genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och hur den ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Under förutsättning att de mål som ställs upp i detta direktiv uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 8.6, 14.2 och 15 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna. Sådana avtal ska uppfylla följande krav:

- a) Avtalen ska vara verkställbara.
- b) I avtalen ska målen med tillhörande tidsfrister anges.
- c) Avtalen ska offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till och ska överlämnas till kommissionen.
- d) De resultat som uppnås ska på de villkor som anges i avtalet övervakas regelbundet, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten.

- e) De behöriga myndigheterna ska se till att framstegen enligt avtalet granskas.
- f) Om avtalet inte följs ska medlemsstaterna genomföra de relevanta bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

Artikel 25

Upphävande

Direktiv 2002/96/EG, ändrat genom de direktiv som anges i bilaga XI del A, ska upphöra att gälla från och med den 15 februari 2014, dock utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning och för tillämpning av de direktiv som anges i bilaga XI del B.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XII.

Artikel 26

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 4 juli 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

Kategorier av EEE som omfattas av detta direktiv under den övergångsperiod som avses i artikel 2.1 a

1. Stora hushållsapparater
 2. Små hushållsapparater
 3. It- och telekommunikationsutrustning
 4. Hemutrustning och solcellspaneler
 5. Belysningsutrustning
 6. Elektriska och elektroniska verktyg (med undantag för storskaliga, fasta industriverktyg)
 7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning
 8. Medicintekniska produkter (med undantag för alla implantat och infekterade produkter)
 9. Övervaknings- och kontrollinstrument
 10. Automater
-

BILAGA II

Vägledande förteckning över EEE som omfattas av kategorierna I bilaga I

1. STORA HUSHÅLLSAPPARATER

Stora kylapparater

Kylskåp

Frysar

Andra stora apparater som används för kylning, bevarande och lagring av livsmedel

Tvättmaskiner

Torktumlare

Diskmaskiner

Matlagningsapparater

Eldspisar

Elektriska värmeplattor

Mikrovågsugnar

Andra stora apparater för matlagning och annan beredning av livsmedel

Elektriska värmeapparater

Elektriska element

Andra stora apparater för uppvärmning av rum, sängar och sittmöbler

Elektriska fläktar

Luftkonditioneringsanläggningar

Annan fläkt-, utsugningsventilations- och luftkonditioneringsutrustning

2. SMÅ HUSHÅLLSAPPARATER

Dammsugare

Mattsopare

Andra apparater för rengöring

Apparater för sömnad, stickning, vävning och annan bearbetning av textilier

Strykjärn och andra apparater för strykning, mangling och annan klädvård

Brödrostar

Frityrmaskiner

Kvarnar, kaffemaskiner och utrustning för öppning eller förslutning av behållare och förpackningar

Elektriska knivar

Hårklippningsapparater, hårtorkar, elektriska tandborstar, rakapparater, massageapparater och andra apparater för kroppsvård

Klockor, armbandsur och utrustning för mätning, angivelse eller registrering av tid

Vågar

3. IT- OCH TELEKOMMUNIKATIONSUTRUSTNING

Centraliserad databehandling:

Stordatorer

Minidatorer

Skrivarenheter

Persondatorer:

Persondatorer (inbegripet processor, mus, bildskärm och tangentbord)

Bärbara datorer (inbegripet processor, mus, bildskärm och tangentbord)

Notebook-datorer

Notepad-datorer

Skrivare

Kopieringsmaskiner

Elektriska och elektroniska skrivmaskiner

Mini- och bordsräknare

Andra produkter och annan utrustning för elektronisk insamling, lagring, behandling, presentation eller kommunikation av information

Användarterminaler och användarsystem

Faxapparater

Telex

Telefoner

Betaltelefoner

Trådlösa telefoner

Mobiltelefoner

Telefonsvarare

Andra produkter och annan utrustning för överföring av ljud, bilder eller annan information genom telekommunikation

4. KONSUMENTUTRUSTNING OCH SOLCELLSPANELER

Radioapparater

TV-apparater

Videokameror

Videobandspelare

Hi-fi-anläggningar

Förstärkare

Musikinstrument

Andra produkter och annan utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller bilder, även signaler eller annan teknik för överföring av ljud och bilder än genom telekommunikation

Solcellspaneler

5. BELYSNINGSUTRUSTNING

Belysningsarmaturer för lysrörlampor med undantag för belysningsarmaturer i hushåll

Lysrör

Lågenergilampor

Urladdningslampor med hög intensitet, inbegripet högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor

Lågtrycksnatriumlampor

Annan belysning eller utrustning för spridning eller kontroll av ljus med undantag för glödlampor

6. ELEKTRISKA OCH ELEKTRONISKA VERKTYG (MED UNDANTAG FÖR STORSKALIGA, FASTA INDUSTRIVERKTYG)

Borrmaskiner

Sågar

Symaskiner

Utrustning för svarvning, fräsning, slipning, polering, sågning, kapning, klippning, borrar, håltagning, stansning, falsning, bockning eller liknande bearbetning av trä, metall och andra material

Verktyg för nitning, spikning eller skruvning eller för avlägsnande av nitar, spikar eller skruvar eller liknande användning

Verktyg för svetsning, lödning eller liknande användning

Utrustning för sprutning, sprejning, spridning eller annan behandling av flytande eller gasformiga ämnen

Gräsklippare och andra trädgårdsredskap

7. LEKSAKER SAMT FRITIDS- OCH SPORTUTRUSTNING

Elektriska tåg eller bilbanor

Handhållna konsoler till videospel

Videospel

Datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv.

Sportutrustning med elektriska eller elektroniska komponenter

Spelautomater

8. MEDICINTEKNISKA PRODUKTER (MED UNDANTAG FÖR ALLA IMPLANTAT OCH INFEKTERADE PRODUKTER)

Utrustning för strålbehandling

Kardiologiutrustning

Dialysapparater

Respiratorer

Nukleärmedicinsk utrustning

Laboratorieutrustning för *in vitro*-diagnostik

Analysatorer

Frysar

Fertilitetstester

Andra apparater för påvisande, förebyggande, övervakning, behandling och lindring av sjukdomar, skador eller funktionshinder

9. ÖVERVAKNINGS- OCH KONTROLLINSTRUMENT

Rökvarnare

Värmeregulatorer

Termostater

Mättnings-, vägnings- eller justeringsapparater för hushålls- eller laboratorieutrustning

Andra övervaknings- och kontrollinstrument som används i industrianläggningar (t.ex. i kontrollpaneler)

10. AUTOMATER

Automater för varma drycker

Automater för flaskor eller burkar med varma eller kalla drycker

Automater för fasta produkter

Uttagsautomater

Alla apparater som automatiskt levererar alla slags produkter

BILAGA III

KATEGORIER AV EEE SOM OMFATTAS AV DETTA DIREKTIV

1. Temperaturregleringsutrustning
2. Skärmar, monitorer och produkter med skärmar vars yta överstiger 100 cm²
3. Lampor
4. Stor utrustning (med en yttre dimension på mer än 50 cm), inbegripet, men inte begränsat till:

Hushållsapparater, it- och telekommunikationsutrustning, konsumentutrustning, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud eller bilder, musikutrustning, elektriska och elektroniska verktyg, leksaker, fritids- och sportutrustning, medicintekniska produkter, övervaknings- och kontrollinstrument och automater, produkter för generering av elektrisk ström. Denna kategori inbegriper inte sådan utrustning som inbegrips i kategorierna 1–3.

5. Liten utrustning (ingen yttre dimension överstiger 50 cm), inbegripet, men inte begränsat till:

Hushållsapparater, konsumentutrustning, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud eller bilder, musikutrustning, elektriska och elektroniska verktyg, leksaker, fritids- och sportutrustning, medicintekniska produkter, övervaknings- och kontrollinstrument och automater, produkter för generering av elektrisk ström. Denna kategori inbegriper inte sådan utrustning som inbegrips i kategorierna 1–3 och 6.

6. Liten it- och telekommunikationsutrustning (ingen yttre dimension överstiger 50 cm)
-

BILAGA IV

Icke uttömmande förteckning över EEE som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga III

1. Temperaturregleringsutrustning

Kylskåp, frysar, utrustning som automatiskt levererar kalla produkter, luftkonditioneringsutrustning, avfuktningssystem, värmepumpar, värmeelement som innehåller olja och annan temperaturregleringsutrustning där man använder annan vätska än vatten för temperaturregleringen.

2. Skärmar, monitorer och produkter med skärmar vars yta överstiger 100 cm²

Skärmar, televisionsapparater, LCD-fotoramar, monitorer, bärbara datorer, notebook-datorer.

3. Lampor

Raka lysrör, lågenergilampor, lysrörslampor, urladdningslampor med hög intensitet inklusive högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor, lågtrycksnatriumlampor, LED.

4. Stor utrustning

Tvättmaskiner, torktumlare, diskmaskiner, matlagningsapparater, elspisar, elektriska värmeplattor, belysningsarmaturer, utrustning för återgivning av ljud och bild, musikutrustning (undantaget piporglar installerade i kyrkor), stick- och vävmaskiner, stordatorer, stora skrivare, kopieringsutrustning, stora spelautomater, stora medicintekniska produkter, stora övervaknings- och kontrollinstrument, stora apparater som automatiskt levererar produkter och pengar, solcellspaneler.

5. Liten utrustning

Dammsugare, mattsopare, apparater för sömnad, belysningsarmaturer, mikrovågsugnar, ventilationsutrustning, strykjärn, brödrostar, elektriska knivar, elektriska vattenkokare, klockor och armbandsur, elektriska rakapparater, vågar, apparater för hår- och kroppsvård, fickräknare, radioapparater, videokameror, videobandspelare, hifi-utrustning, musikinstrument, utrustning för återgivning av ljud och bild, elektriska och elektroniska leksaker, sportutrustning, datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv., rökdetektorer, värmeregulatorer, termostater, små elektriska och elektroniska verktyg, små medicintekniska produkter, små övervaknings- och kontrollinstrument, små apparater som automatiskt levererar produkter, liten utrustning med inbyggda solcellspaneler.

6. Liten it- och telekommunikationsutrustning (ingen yttre dimension överstiger 50 cm)

Mobiletelefoner, GPS, fickräknare, routrar, persondatorer, skrivare, telefoner.

BILAGA V

MINIMIMÅL FÖR ÅTERVINNING SOM AVSES I ARTIKEL 11

- Del 1: Minimimål tillämpliga per kategori från och med den 13 augusti 2012 till och med den 14 augusti 2015 med avseende på de kategorier som förtecknas i bilaga I:
- a) Av det WEEE som omfattas av kategori 1 eller 10 i bilaga I ska
 - 80 % återvinnas och
 - 75 % materialåtervinnas.
 - b) Av det WEEE som omfattas av kategori 3 eller 4 i bilaga I ska
 - 75 % återvinnas och
 - 65 % materialåtervinnas.
 - c) Av det WEEE som omfattas av kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilaga I ska
 - 70 % återvinnas och
 - 50 % materialåtervinnas.
 - d) Avseende gasurladdningslampor ska 80 % materialåtervinnas.
- Del 2: Minimimål tillämpliga per kategori från och med den 15 augusti 2015 till och med den 14 augusti 2018 med avseende på de kategorier som förtecknas i bilaga I:
- a) Av det WEEE som omfattas av kategori 1 eller 10 i bilaga I ska
 - 85 % återvinnas och
 - 80 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - b) Av det WEEE som omfattas av kategori 3 eller 4 i bilaga I ska
 - 80 % återvinnas och
 - 70 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - c) Av det WEEE som omfattas av kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilaga I ska
 - 75 % återvinnas och
 - 55 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - d) Avseende gasurladdningslampor ska 80 % materialåtervinnas.
- Del 3: Minimimål tillämpliga per kategori från och med den 15 augusti 2018 med avseende på de kategorier som förtecknas i bilaga III:
- a) Av det WEEE som omfattas av kategori 1 eller 4 i bilaga III ska
 - 85 % återvinnas och
 - 80 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - b) Av det WEEE som omfattas av kategori 2 i bilaga III ska
 - 80 % återvinnas och
 - 70 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - c) Av det WEEE som omfattas av kategori 5 eller 6 i bilaga III ska
 - 75 % återvinnas och
 - 55 % förberedas för återanvändning och materialåtervinnas.
 - d) Av det WEEE som omfattas av kategori 3 i bilaga III ska 80 % materialåtervinnas.

BILAGA VI

MINIMIKRAV FÖR TRANSPORTER

1. För att kunna göra åtskillnad mellan en transport av EEE och en transport av WEEE, i de fall då innehavaren påstår att han har för avsikt att transportera eller att han transporterar begagnad EEE och inte WEEE, ska medlemsstaterna begära att innehavaren till stöd för sitt påstående kan uppvisa följande:
 - a) En kopia av fakturan och köpeavtalet/avtalet om försäljning/överföring av äganderätten för EEE, i vilket det ska anges att utrustningen är avsedd för direkt återanvändning och att den är fullt fungerande.
 - b) Bevis för den bedömning eller testning som har gjorts, i form av en kopia av resultaten (testningsintyg, funktionsbevis) för varje produkt som ingår i sändningen och ett protokoll som innehåller den dokumentation som avses i punkt 3.
 - c) Ett intygande från den som har organiserat transporten av EEE om att inte något av det material eller den utrustning som ingår i sändningen är avfall i enlighet med definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG.
 - d) Adekvat skydd mot skador under transport, lastning och lossning, i synnerhet genom att förpackningen är tillräcklig och att lasten är staplad på lämpligt sätt.
2. Genom undantag ska punkt 1 a och b samt punkt 3 inte tillämpas när det dokumenteras genom otvetydiga bevis att transporten äger rum inom ramen för ett granskat överföringsavtal mellan olika företag och att
 - a) EEE skickas tillbaka till tillverkaren eller en tredje part som agerar för dennes räkning, som defekt för reparation enligt garantin med avsikten att använda dem på nytt,
 - b) EEE för yrkesmässig användning skickas till producenten eller en tredje part som agerar för dennes räkning eller tredjepartsanläggningar i länder som omfattas av OECD-rådets beslut C(2001)107/slutligt rörande revidering av beslut C(92)39/slutligt om kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning, för renoivering eller reparation enligt gällande avtal med avsikten att använda den på nytt, eller
 - c) den defekta, begagnade EEE:n för yrkesmässig användning, som medicintekniska produkter eller delar till sådana, skickas till producenten eller en tredje part som agerar för dennes räkning för analys av de grundläggande problemen enligt gällande avtal, när en sådan analys endast kan utföras av producenten eller tredje part som agerar för dennes räkning.
3. För att kunna visa att de transporterade produkterna utgör begagnad EEE och inte WEEE, ska medlemsstaterna kräva att det genomförs test och förs register enligt följande:

Steg 1: Test

- a) Det ska utföras funktionstest och förekomsten av farliga ämnen ska utvärderas. Vilka test som ska utföras beror på vilken typ av EEE det är fråga om. För de flesta typerna av EEE är det tillräckligt med ett funktionstest som inriktas på de viktigaste funktionerna.
- b) Resultaten av utvärderingen och testningen ska dokumenteras.

Steg 2: Dokumentation

- a) Dokumentationen ska fästas på ett säkert men inte permanent sätt på EEE:n ifråga (om denna är oförpackad), eller på förpackningen på ett sådant sätt att dokumentationen kan läsas utan att förpackningen behöver öppnas.
- b) Dokumentationen ska innehålla följande uppgifter:
 - Typ av produkt (om möjligt produktnamn enligt bilaga II eller bilaga IV, beroende på vilken som är lämplig, och kategori enligt bilaga I eller bilaga III, beroende på vilken som är lämplig).
 - Identifieringsnummer för produkten (typnummer) i tillämpliga fall.
 - Tillverkningsår (om känt).
 - Namn och adress till det företag som har kontrollerat funktionsdugligheten.

- Resultat av de test som beskrivs i steg 1 (däribland datum för funktionstestet).
 - Typ av test som har utförts.
4. Utöver den dokumentation som krävs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska varje sändning (dvs. varje container eller lastbil etc.) av begagnad EEE åtföljas av följande:
- a) Tillämpligt transportdokument, t.ex. CMR-dokument eller fraktsedel.
 - b) En ansvarsförklaring från den som är ansvarig för sändningen.
5. I avsaknad av bevis på att ett föremål inte är WEEE utan begagnad EEE, i form av den dokumentation som krävs enligt punkterna 1, 2, 3 och 4 och av lämpligt skydd mot skador under transport, lastning och lossning, i synnerhet genom att förpackningen är tillräcklig och att lasten är staplad på lämpligt sätt, vilket den som har organiserat transporten är skyldig att göra, ska medlemsstaternas myndigheter anse att det är fråga om WEEE och förutsätta att sändningen är olaglig. I sådana fall ska sändningen hanteras i enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EG) nr 1013/2006.
-

BILAGA VII

Selektiv behandling av material och komponenter i avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk eller elektronisk utrustning som avses i artikel 8.2

1. Åtminstone följande ämnen, blandningar och komponenter ska avlägsnas från allt separat insamlat WEEE:

- Kondensatorer som innehåller polyklorerade bifenylter (PCB) i enlighet med rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenylter och polyklorerade terfenylter (PCB/PCT) ⁽¹⁾.
- Komponenter som innehåller kvicksilver, t.ex. strömbrytare och bakgrundsbelysning.
- Batterier.
- Kretskort, allmänt i mobiltelefoner samt i andra apparater om kretskortets yta är större än 10 kvadratcentimeter.
- Bläckpatroner, flytande och i krämform samt färgbläck.
- Plast som innehåller bromerade flamskyddsmedel.
- Asbestavfall och komponenter som innehåller asbest.
- Katodstrålerör.
- Freoner (CFC), klorfluorkolväten (HCFC), vätefluorkolföreningar (HFC) och kolväten (HC).
- Gasurladdningslampor.
- Bildskärmar med flytande kristaller (eventuellt tillsammans med höljet) som är större än 100 kvadratcentimeter och alla sådana som belyses bakifrån med gasurladdningslampor.
- Utvändiga elektriska kablar.
- Komponenter som innehåller eldfasta keramiska fibrer enligt beskrivningen i kommissionens direktiv 97/69/EG av den 5 december 1997 om anpassning till tekniska framsteg för tjugotredje gången av rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽²⁾.
- Komponenter som innehåller radioaktiva ämnen med undantag för komponenter under den tröskel för undantag som fastställs i artikel 3 i och bilaga I till rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ⁽³⁾.
- Elektrolytiska kondensatorer som innehåller potentiellt skadliga ämnen (höjd > 25 mm, diameter > 25 mm eller ungefär samma volym).

Sådana ämnen, blandningar och komponenter ska bortskaffas eller återvinnas i enlighet med direktiv 2008/98/EG.

2. Följande komponenter av WEEE som samlats in separat ska behandlas enligt följande:

- Katodstrålerör: Den fluorescerande ytbeläggningen måste avlägsnas.

⁽¹⁾ EGT L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.

-
- Utrustning som innehåller gaser som bryter ned ozon eller har en global uppvärmningspotential (GWP) som överstiger 15, t.ex. i skum och kylslingor; Gaserna ska avlägsnas och behandlas på ett korrekt sätt. Gaser som bryter ned ozon ska behandlas i enlighet med förordning (EG) nr 1005/2009.
 - Gasurladdningslampor: Kvicksilvret ska avlägsnas.
3. Med beaktande av miljöaspekterna och önskvärdheten av förberedelse för återanvändning och materialåtervinning, ska punkterna 1 och 2 tillämpas på ett sådant sätt att miljövänlig förberedelse för återanvändning och materialåtervinning av komponenter eller hela apparater inte hindras.
-

BILAGA VIII

TEKNISKA KRAV ENLIGT ARTIKEL 8.3

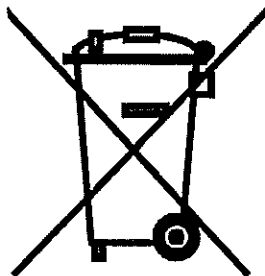
1. Anläggningar för lagring (även tillfällig lagring) av WEEE före behandling (utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽¹⁾):
 - Ogenomtränglig ytbeläggning på lämpliga områden med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
 - Väderbeständiga skydd på lämpliga områden.
2. Anläggningar för behandling av WEEE:
 - Vågar för att väga det behandlade avfallet.
 - Väderbeständiga skydd på lämpliga områden, liksom ogenomtränglig ytbeläggning med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
 - Lämpliga lagerutrymmen för demonterade, lösa delar.
 - Lämpliga behållare för lagring av batterier, kondensatorer som innehåller PCB/PCT samt annat farligt avfall, t.ex. radioaktivt avfall.
 - Utrustning för rening av vatten i enlighet med hälsovårds- och miljöbestämmelser.

⁽¹⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

BILAGA IX

SYMBOL FÖR MÄRKNING AV EEE

Symbolen för EEE som ska samlas in separat består av en överkryssad soptunna på hjul, enligt nedan. Symbolen ska tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.

BILAGA X

INFORMATION FÖR REGISTRERING OCH RAPPORTERING SOM AVSES I ARTIKEL 16

A. Information som ska lämnas vid registrering:

1. Producentens namn och adress eller dennes behöriga ombud som utsetts enligt artikel 17 (postnummer och ort, gatunamn och nummer, land, telefon- och faxnummer, e-post och kontaktperson). För behöriga ombud i enlighet med definitionen i artikel 17 även information om vilken producent som företräds.
2. Producentens nationella identifieringskod, inklusive producentens europeiska skattenummer eller nationella skattenummer.
3. Kategori av EEE i enlighet med bilaga I eller III, beroende på vilken som är lämplig.
4. Typ av EEE (hushållsapparater eller andra produkter).
5. Varumärket på EEE:n.
6. Information om hur tillverkaren uppfyller sina åligganden: individuellt eller kollektivt system, inklusive information om finansiell garanti.
7. Försäljningsmetod som använts (t.ex. distansförsäljning).
8. Förklaring om den lämnade informationens sanningsenlighet.

B. Information som ska lämnas vid rapportering:

1. Producentens nationella identifieringskod.
2. Rapporteringsperiod.
3. Kategori av EEE i enlighet med bilaga I eller III, beroende på vilken som är lämplig.
4. Kvantitet av EEE som släppts ut på den nationella marknaden, räknat i vikt.
5. Kvantitet, räknat i vikt, av avfall från EEE som insamlats separat, materialåtervunnits (inklusive förberetts för återanvändning), återvunnits och bortskaffats inom medlemsstaten eller som transporterats inom eller utanför unionen.

Observera: Den information som anges i punkterna 4 och 5 måste lämnas uppdelad per kategori.

BILAGA XI

DEL A

Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning

(som det hänvisas till i artikel 25)

Direktiv 2002/96/EG om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (EUT L 37, 13.2.2003, s. 24)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/34/EG (EUT L 81, 20.3.2008, s. 65)

DEL B

Tidsfrister för införlivande i nationell lagstiftning

(som det hänvisas till i artikel 25)

Direktiv	Sista dag för införlivande
2002/96/EG	13 augusti 2004
2003/108/EG	13 augusti 2004
2008/34/EG	—

BILAGA XII

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2002/96/EG	Detta direktiv
Artikel 1	—
—	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	Artikel 2.2
Artikel 2.3	Artikel 2.3 a
Artikel 2.1 (delar)	Artikel 2.3 b
Bilaga IB punkt 5 sista punkten	Artikel 2.3 c
Bilaga IB punkt 8	Artikel 2.4 g
—	Artikel 2.4 a-f och 2.5
Artikel 3 a	Artikel 3.1 a
—	Artikel 3.1 b-d
Artikel 3 b	Artikel 3.1 e
Artikel 3 c-h	Artikel 3.2
Artikel 3 i	Artikel 3.1 f
Artikel 3 j	Artikel 3.1 g
Artikel 3 k	Artikel 3.1 h
Artikel 3 l	—
Artikel 3 m	Artikel 3.1 i
—	Artikel 3.1 j-o
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1-5.2	Artikel 5.1-5.2
—	Artikel 5.3-5.4
Artikel 5.3	Artikel 5.5
—	Artikel 6.1
Artikel 5.4	Artikel 6.2
Artikel 5.5	Artikel 7.1 och 7.2
—	Artikel 8.1
Artikel 6.1 första och andra styckena och artikel 6.3	Artikel 8.2, 8.3 och 8.4
Bilaga II.4	Artikel 8.4 andra stycket första meningen
Artikel 6.1 tredje stycket	Artikel 8.5
Artikel 6.6	Artikel 8.6

Direktiv 2002/96/EG	Detta direktiv
Artikel 6.2	Artikel 9.1 och 9.2
Artikel 6.4	Artikel 9.3
Artikel 6.5	Artikel 10.1 och 10.2
—	Artikel 10.3
Artikel 7.1	—
Artikel 7.2	Artikel 11.1 och bilaga V
—	Artikel 11.2
—	Artikel 11.3
Artikel 7.3 första stycket	Artikel 11.4
Artikel 7.3 andra stycket	—
Artikel 7.4	—
Artikel 7.5	Artikel 11.5
—	Artikel 11.6
Artikel 8.1	Artikel 12.1
—	Artikel 12.2
Artikel 8.2 första och andra styckena	Artikel 12.3
Artikel 8.2 tredje stycket	Artikel 14.1 (delvis)
Artikel 8.3 första stycket	Artikel 12.4
—	Artikel 12.5
Artikel 8.3 andra stycket	Artikel 14.1 (delvis)
Artikel 8.4	—
Artikel 9.1 första stycket	Artikel 13.1 första stycket
Artikel 9.1 andra stycket	—
Artikel 9.1 tredje stycket	Artikel 13.1 andra stycket
Artikel 9.1 fjärde stycket	Artikel 13.1 tredje stycket
Artikel 9.2	Artikel 13.2
Artikel 10.1	Artikel 14.2
Artikel 10.2	Artikel 14.3
Artikel 10.3	Artikel 14.4
Artikel 10.4	Artikel 14.5
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12.1 (delvis)	Artikel 16.1–16.3
Artikel 12.1 första stycket (delvis)	Artikel 16.4
Artikel 12.1 andra stycket	Artikel 16.1 och 16.2 och artikel 17.2 och 17.3

Direktiv 2002/96/EG	Detta direktiv
Artikel 12.1 tredje stycket	Artikel 16.3 och 16.5
—	Artikel 17.1
Artikel 12.1 fjärde stycket	Artikel 18
Artikel 12.2	Artikel 16.5
Artikel 13	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 14	Artikel 21
Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	Artikel 23.1
—	Artikel 23.2-23.4
Artikel 17.1-17.3	Artikel 24.1-24.3
Artikel 17.4	Artikel 7.3
Artikel 17.5	Artikel 7.4-7.7, artikel 11.6 och artikel 12.6
—	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 27
Bilaga IA	Bilaga I
Bilaga IB	Bilaga II
—	Bilaga III, IV och VI
Bilagorna II-IV	Bilagorna VII-IX
—	Bilaga X och XI
—	Bilaga XII